

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. D.**, zastoupeného Mgr. Markétou Tylečkovou, advokátkou se sídlem Havířov-Město, Svornosti 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.2.2016 sp. zn. DSH/28562/2015/Bla, č.j. MSK 135552/2015, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17.2.2016 sp. zn. DSH/28562/2015/Bla, č.j. MSK 135552/2015 žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Bílovec, odboru sekretariát

tajemníka ze dne 22.9.2015 č.j. MBC/25738/15/OPR/Hol, sp. zn. 2610/2015, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 23.6.2015 v době kolem 13:26 hodin v katastru obce Studénka na dálnici D1 na jeho 334 km ve směru jízdy na Bohumín, v úseku mimo obec, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Audi A8, RZ X, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost 130 km/h, přičemž silničním radarovým rychloměrem byla vozidlu naměřena rychlost 196 km/h, po odečtení korekce měřicího zařízení činila výsledná rychlost 190 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 60 km/h. Za tento přestupek byla žalobci správním orgánem I. stupně uložena pokuta ve výši 7.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Zároveň byl žalobce zavázán k zaplacení nákladů správního řízení částkou ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal (stejně jako v odvolání), že správní orgán neprovedl výslech zasahujících policistů, ale k důkazu provedl pouze a jen listiny, které tyto osoby měly sepsat. Jestliže žalovaný tuto námitku neuznal, pak popírá smysl přestupkového řízení, jehož úkolem je prokázat obviněnému vinu. V situaci, kdy bylo možno uskutečnit důkaz svědeckou výpovědí, nelze takový důkaz nahrazovat prohlášením svědka sepsaným na listině. V odvolání poukázal žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu „sp. zn. As 96/2008-115“ (žalobce tím nepochybně mínil sp. zn. 1As 96/2008-115), ovšem s touto jeho námitkou se žalovaný ve svém rozhodnutí opomněl vypořádat; nereagoval tak na právní názor v tomto rozhodnutí vyslovený, jehož se žalobce dovolává. Žalovaný „se vadně vypořádal s podmínkami pro projednání věci prvostupňovým orgánem při ústním jednání dne 11.9.2015 v nepřítomnosti žalobce“. Žalobcovu omluvu vyhodnotil jako opožděnou, když v napadeném rozhodnutí uvedl, že omluva ze dne 30.9.2015 nebyla učiněna bezodkladně a že je zjevně reakcí na vydané rozhodnutí prvostupňového orgánu. Žalovaný se vůbec nezabýval tím, zda se dne 11.9.2015 mohl žalobce k jednání dostavit a zda v případě důvodnosti jeho nepřítomnosti mohl omluvu provést ještě před tímto ústním jednáním. S odkazem na ust. § 74 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích se měl žalovaný zabývat i tím, zda měl žalobce ke své nepřítomnosti „náležitý důvod“. Své „náležité důvody“ žalobce v průběhu řízení o přestupku uvedl a doložil dvěma lékařskými zprávami, ze kterých je patrná intenzita i délka jeho zdravotního omezení. Žalovaný však za významnou skutečnost neměl důvodnost jeho omluvy, ale otázku její včasnosti, tedy dobu uplatnění této omluvy po datu 11.9.2015. Žalobce přitom nebyl v řízení vázán žádnou koncentrací řízení, nebyl tedy vázán žádnou lhůtou v uplatnění důvodů vysvětlujících jeho nepřítomnost u jednání.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 17.2.2016 sp. zn. DSH/28562/2015/Bla, č.j. MSK 135552/2015, jakož i připojeným správním spisem téhož čísla jednacího a připojeným správním spisem Městského úřadu Bílovec, odboru sekretariát tajemníka sp. zn. 2610/2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku sepsaného Policií ČR dne 23.6.2015, že žalobce uvedeného dne ve 13:26 hodin řídil po dálnici D1 na 334 km ve směru Bohumín mimo obec Butovice vozidlo značky Audi A8, RZ X. V tomto úseku je nejvyšší povolená rychlost 130 km/h, kdy žalobci byla měřicím zařízením Ramer 10C naměřena rychlost 196 km/h, po korekci 190 km/h. Uvedené oznámení obsahuje podpis žalobce a kolonka pro vysvětlení je proškrtnuta;
- stejný přestupek jako výše uvedený je obsahem oznámení přestupku Policií ČR, detašované pracoviště Mankovice ze dne 26.6.2015 adresované Městskému úřadu v Bílovci;
- stejný přestupek je popsán i v úředním záznamu Policie ČR ze dne 23.3.2015 sepsaného inspektorem prap. P. P.;
- přípisem Městského úřadu Bílovec, odbor sekretariát tajemníka ze dne 28.7.2015 bylo žalobci sděleno datovou zprávou zahájení přestupkového řízení podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 18 odst. 3 téhož zákona a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání dne 14.8.2015 v 8:00 hodin. Dne 12.8.2015 požádal žalobce správní orgán I. stupně o omluvu z jednání dne 14.8.2015 z rodinných důvodů a z důvodu pobytu v zahraničí. Na to správní orgán I. stupně žalobce předvolal k ústnímu jednání dne 11.9.2015 v 8:00 hodin;
- z protokolu o ústním projednávání přestupku ze dne 11.9.2015, že se k tomuto jednání žalobce nedostavil bez omluvy a že tak nevyužil svého práva vyjádřit se k důkazům a podkladům. Závěrem tohoto protokolu je uvedeno, že správní orgán vyčká, zdali mu nebude doručena omluva a to, že pokud neuzná důvody omluvy, vyhotoví rozhodnutí, které bude žalobci zasláno do datové schránky;
- dne 22.9.2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno téhož dne do datové schránky;
- ze záznamu o e-mailové zprávě zaslané žalobcem dne 24.9.2015 (blíže není uvedeno, komu tato zpráva byla určena), že žalobce tuto zprávu zaslal dne 24.9.2015, v níž žádá o napsání omluvy (odvolání) pro odbor dopravy – Bílovec. Dále v této zprávě uvedl, že se ze zdravotních důvodů nemohl dostavit na odbor dopravy – Bílovec dne 11.9.2015 k projednání přestupku. Nemohl se ani přihlásit k datové schránce, protože to prostě nefunguje. Tudíž žádá znovu o projednání přestupku za jeho přítomnosti na odboru dopravy – Bílovec. Rozhodnutí mu bylo doručeno dne 22.9.2015 v 17:30 hod. Z dalšího záznamu o přeposlání této zprávy bylo zjištěno, že byla zaslána na e-mailovou adresu X dne 30.9.2015;
- z lékařské zprávy vyhotovené MUDr. J.R., zubním lékařem v O.-P., H. t. 1192/27, že v uvedený den byl žalobce u tohoto lékaře na kontrole v 9:00 hod., stav jevil mírné zlepšení a byl mu doporučen klidový režim, měkká strava a ledování;

- z další zprávy téhož zubního lékaře ze dne 14.9.2015, že se stav žalobce opět zhoršil, cítí se i nachlazen, teploty hraničí 37-37,5 °C. Žalobci byla předepsána antibiotika a doporučen klidový režim, měkká strava a ledování;
- dne 28.9.2015 (doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 30.9.2015) sepsal žalobce odvolání proti rozhodnutí ze dne 22.9.2015, kde uvedl, že toto rozhodnutí je zcela nezákonné, neboť dne 11.9. byl zdravotně indisponován a že minulý týden žádal advokátku Mgr. Tylečkovou, ať jej omluví, avšak se mu do dnešního dne s ní nepodařilo spojit. Měl problém se přihlásit do datové schránky;
- dne 7.10.2015 byla správnímu orgánu I. stupně doručena písemnost advokátky Mgr. Markéty Tylečkové ze dne 5.10.2015 nazvaná „žádost o prominutí zmeškání úkonu a odvolání proti rozhodnutí ze dne 22.9.2015“;
- součástí správního spisu je usnesení Městského úřadu Bílovec, odboru sekretariát tajemníka ze dne 12.10.2015, kterým zamítl žádost žalobce o prominutí zmeškání úkonu spočívající v jeho nepřítomnosti u jednání dne 11.9.2015 a rozhodnutí žalovaného ze dne 17.2.2016 o podaném odvolání žalobce.

První žalobní námitkou žalobce bylo to, že správní orgán neprovedl výslech zasahujících policistů a že k důkazu provedl pouze a jen listiny, které tyto osoby měly sepsat. Podle žalobce nebylo možno v situaci, kdy je reálné vyslechnout svědka, nahradit jeho svědeckou výpověď prohlášením sepsaným na listině. Žalobce v této souvislosti žalovanému vytýkal, že se nezabýval právním názorem, na který poukázal ve svém odvolání a který je obsažen v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1As 96/2008-115. Krajský soud musí předně konstatovat, že v odvolání sepsaném právní zástupkyní žalobce dne 5.10.2015 se nepoukazuje na výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu; v tomto odvolání je příkladně poukázáno na rozhodnutí NSS sp. zn. 1As 34/2010 v souvislosti s odvolací námitkou, že správní orgán namísto toho, aby provedl výslech osob v postavení svědků, provedl k důkazu pouze a jen listiny, které tyto osoby měly sepsat – úřední záznamy zasahujících policistů. Na tuto odvolací námitku reagoval žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, že provedené důkazy úředním záznamem ze dne 26.6.2015 a oznámením přestupku ze dne 26.6.2015 nebyly nijak zpochybňovány a skutečnosti v nich uvedené neposkytovaly správnímu orgánu I. stupně motiv k tomu, aby byly některé osoby vyslechnuty v postavení svědků. Dále žalovaný dodal, že není zřejmé, k čemu případně měli policisté své svědectví podat a to nejen před vydáním prvoinstančního rozhodnutí ani v rámci odvolacího řízení, kdy žalobce bezdůvodně napadal, že mu řízení vozidla nebylo ničím prokázáno. Žalovaný poukázal na zásadu obsaženou v § 3 a § 51 odst. 1 správního řádu, podle nichž správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti; k provedení důkazu užije všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Krajský soud k tomu uvádí, že za situace, kdy přestupek měl správní orgán I. stupně dostatečně prokázán oznámením o přestupku sepsaným na místě silniční kontroly (k čemuž se žalobce ostatně vůbec nevyjádřil), jakož i úředním záznamem policisty ze dne 23.6.2015, se zcela ztotožňuje s postupem správního orgánu v tom, že nepovažoval za nutný výslech osob, které tyto listiny sepsaly. Pro úplnost k tomu soud uvádí, že pokud bylo

žalobcem v odvolání poukázáno na rozhodnutí NSS č.j. 1As 34/2010-73, nejde o přílehlavé srovnání, neboť toto rozhodnutí řešilo kasační stížnost ve věci spáchání přestupku proti občanskému soužití, přičemž svědci, kteří podali vysvětlení na Policii ČR, odkázali u ústního jednání správního orgánu I. stupně na tato svá vysvětlení, která jim byla přečtena. Uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se zabývalo vysvětlením, jakožto důkazním prostředkem, zatímco v nyní projednávané věci byly jediným důkazem oznámení přestupku a v návaznosti na toto oznámení zpracovaný úřední záznam policistou.

Krajský soud se zabýval otázkou oprávněnosti žalobní námitky žalobce a to, že správní orgán I. stupně rozhodl o přestupku v jeho nepřítomnosti. Žalobce přitom namítal, že se správní orgán zabýval pouze tím, že jeho omluva ze dne 30.9.2015 nebyla učiněna bezodkladně a že se vůbec nezabýval důvodností této omluvy. Přitom žalobce nebyl vázán žádnou koncentrací řízení podle ust. § 82 odst. 4 správního řádu. K tomuto žalobnímu bodu je nutno především podotknout, že podle citovaného ustanovení se k novým skutečnostem a k návrhu na provedení nových důkazů uvedených v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v I. stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním. Lze tedy souhlasit s vyjádřením žalovaného, že koncentrace řízení se týká nových důkazů a skutečností, nikoliv procesních okolností a že v souladu s tímto ustanovením měl žalobce svá práva uplatnit v odvolání, pakliže namítal, že tato práva nemohl uplatnit před správním orgánem I. stupně, tj. vyjádřit se k provedeným důkazům, uvádět skutečnosti na svou obhajobu a navrhnout důkazy, resp. se k nim vyjádřit před vydáním rozhodnutí.

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupcích koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle ust. § 59 správního řádu z roku 2004, správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při výkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně 5ti denním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se z uvedených důvodů správnímu orgánu omluvit. Co se týče této omluvy, je možná skutečně jen ze závažných důvodů, přičemž tyto důvody jsou zpravidla povahy objektivní, neovlivnitelné vůlí účastníka řízení. Právě takovýmto závažným důvodem je zejména pracovní neschopnost uznávána lékařem, ošetřování člena rodiny, dovolená plánovaná a objednaná s časovým předstihem, události rodinné povahy či účast na jiném řízení před správním orgánem či soudem apod. Důvody nepřítomnosti je předvolaný správnímu orgánu prokazatelným způsobem povinen sdělit, ať už po převzetí předvolání nebo poté, co se dozvěděl o překážce bránící dostavení se na toto předvolání. Pokud jde o formu této omluvy, za tuto je možno považovat podání ve smyslu § 37 správního řádu, které podle 4 odstavce tohoto ustanovení je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5ti dnů

potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Zákon tedy připouští i další formy podání, jakož např. faxové, dálkopisové, elektronické bez zaručeného elektronického podpisu, zvukové či obrazové na audio nosičích apod. Z výše uvedených zákonných ustanovení je tedy nutno vycházet při posouzení žalobní námitky, tedy toho, zda se žalobce ke konanému jednání správního orgánu I. stupně nedostavil důvodně. V nepřítomnosti obviněného z přestupku, jak vyplývá ze shora citovaného zákonného ustanovení, lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k jednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Rozhodující je posouzení, zda omluva žalobce z jednání konaného dne 11.9.2015 byla včasná a důvodná ve smyslu shora uvedeného zákonného ustanovení. V daném případě byl žalobce k tomuto jednání řádně a včas předvolán datovou zprávou, jejíž doručení bylo jím potvrzeno dne 17.8.2015. Dne 11.9.2015 jednal tedy správní orgán I. stupně za jeho nepřítomnosti s tím, že vyčká, zdali mu nebude doručena omluva, kterou vyhodnotí. Tato omluva byla e-mailovou zprávou přeposlána správnímu orgánu I. stupně až dne 30.9.2015. Důvod této omluvy žalobce dokládal lékařskými zprávami, které byly vystaveny již dne 11.9.2015 a 14.9.2015. Omluvu provedl tedy až po 19 dnech, kdy bylo první lékařské potvrzení vystaveno a kdy proběhlo ústní jednání před správním orgánem I. stupně. Není tedy tuto omluvu považovat za bezodkladnou, jak má na mysli výše poukazované ust. § 59 správního řádu. Podle názoru krajského soudu tato omluva neprokazovala ani důvodnost nedostavení se žalobce k jednání správního orgánu. Omluva ze dne 11.9.2015 se zmiňuje o mírném zlepšení zdravotního stavu, o doporučení klidového režimu, měkké stravy a ledování, avšak nedokládá to, že by žalobce byl neschopen se zúčastnit jednání správního orgánu, tedy že by byl jeho zdravotní stav natolik závažný, aby tuto účast na jednání vylučoval. Závěrem nutno dodat, že obě podmínky, tj. bezodkladnost a důvodnost omluvy z neúčasti na jednání správního orgánu musí být splněny současně, což žalobce v daném případě nesplnil.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 22. září 2016
JUDr. Petr Indráček
samosoudce